

κι' ὁ δοξασμένος αὐτὸς ἀγὼν δὲν ἔχει συνδεθῆ ἀρο-
ρηχτα μὲ τ' ὄνομά του ;

Μὲ ἀγάπην
Α. ΤΣΑΚΙΡΗΣ
Συνταγματάρχης

Τὸ ἄλλο γράμμα στάλθηκε στὸ Ματσούκα ἀπὸ
τὴν ἀντισυνταγματάρχη κ. Παπαδόπουλο πρὸς διοι-
κοῦσα τὸ 1ο εὐζωνικὸ σύνταγμα, κείνο δηλ. τὸ σύν-
ταγμα πρὸς πολέμησε ἡρωϊκὰ στὸ Μπιζάνι καὶ πρὸς
ἕνα τάγμα του, μὲ τὴν ἡρωϊκὴν ταγματάρχη του κ.
Βελισσάριου, στὴ μεγάλη ἐπίθεση, ἔφτασε διακόσια
μέτρα ἔξω ἀπὸ τὰ Γιάννενα.

Νά το κι αὐτό :

Θη Μεραρχία 1ου Εὐζωνικὸν Σύνταγμα

Ἀγαπητέ μας Ματσούκα,

Οἴτε γὰρ τίς χιλιάδες τὰ τοιγαρέτα πού μᾶς ἐ-
μοίρασες οἴτε γιὰ τὴν σταφίδα καὶ τὰ κονιάκ θὰ σ'
εὐχαριστήσουμε· ἢ φρουσιανέλλα πού ἐτραγοῦδησες σ'
ὄλη σου τὴ ζωὴ μὲ τῆς Ροῦμῆλης τὴ λύρα τὴν παι-
λῆκαρίσιου, ξέροι πῶς δὲν τὴν ξεγνάς κι' ὅταν πεντα-
πίστορικη λάμπει στὸ πανηγύρι τοῦ χωριοῦ κι' ὅταν
λερῆ ἀπὸ τὸν τίμιον ἰδρωτὰ καὶ τὸ ἄγιο αἷμα τῶν
παιδιῶν τῆς Λόξης γίνεται ἀκόμη πιὸ λαμπρότερη
καὶ πιὸ καθαρή, γίνεται σωστὴ **φρουσιανέλλα εὐ-
ζωνική**. Σ' εὐχαριστοῦμε μόνον, ἀδερφέ καὶ τοιγαρο-
διστὴ μας, σ' εὐχαριστοῦμε, γεννημένε εὐζωνία, γιὰ
τὸ πέρασμά σου ἀπὸ κοντὰ μας, γιὰ τὴν ὀρμὴ πού
μᾶς ἔδωκες στὴν ἀρχὴ τῆς μάχης καὶ τὸ ξεκούρασμα
πού τὰ λόγια σου μᾶς ἔφεραν στὸ τέλος τῆς. Μαζὶ
μας κι' ὅταν ἀκόμα δὲ σὲ βλέπομε, σὲ νοιώθομε
ὄμως, ὃ ἡνική Ἑλληνική, ὃ ἀθάνατο τραγοῦδι δι-
μοτικό, πού σὲ λίγο πιὰ δὲ θὰ τραγοῦδεῖς μόνον τὴν
παλιὰ ἀλλὰ καὶ τὴν καινούρια Ἑλληνικὴ Λόξα, τὴ
στεφανωμένη μὲ τίς δάφνες πού ποτίσαμε μὲ τὸ αἷ-
μα μας, τὴ μεγάλη Ἑλληνικὴ Πατρίδα, μὲ τὴν ἐ-
λεύθερη τὴν Ἑπείρο, τὴν ἐλεύθερη Μακεδονία, τὰ
ἐλεύθερα πιὰ μαυρονησιὰ τὰ χιλιοσταυρωμένα.

Αὐτὰ σοῦ λέν οἱ εὐζωνοὶ τοῦ 1ου εὐζωνικοῦ
συντάγματος καὶ ἐκ μέρους ὄλων τῶν ἀξιωματικῶν,
ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, σοῦ σιγίγγει ἀδελ-
φεϊκὰ τὸ χέρι ὁ διοικητὴς των.

Παρέβηκα 3 Μαρτίου 1913.

Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ἀντισυνταγματάρχης

Ἔτσι μιλᾶνε οἱ ἡρώες. Κι ἔπως μᾶς εἶπε ὁ Μα-
τσούκας, δίνοντάς μας τὸ γράμμα, ἀναδείχτηκε ἀ-
ληθινὸς ἡρώας στὴν Ἑπείρωτικὴ ἐκστρατεία ὁ κ.
Παπαδόπουλος. Τὴ μέρα τῆς μεγάλης ἐπίθεσης,

πού πέσανε τὰ Γιάννενα, οἱ εὐζωνοὶ τοῦ τρέχοντος
ἀκράτητοι ἀπαντήσανε πεζικὸ μπροστὰ τους.

-- Κύριε διοικητή, φωνάζανε, βρήκαμε πεζοὺς
μπροστὰ μας· τί νὰ κάνουμε ;

-- Πηδῆχτε τους ! φώναξε ὁ κ. Παπαδόπουλος,
καὶ τραβάτε μπροστὰ !...

Δ. Ν.

ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΥΡΓΑΡΟΠΑΤΗΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Κύριε Διευθυντή τοῦ «Νουμά»,

Προχτές ἡ «Ἐστία» ἤθελε νὰ πῆ γιὰ τίς ἀ-
πόδειξεις τῶν Τούρκων τίς ὅποιες ἔδιναν γιὰ τὴν ἐπί-
ταξην τῶν κτηνῶν καὶ κάθε ἄλλου πράγματος καὶ
μὲ τραγικότητα πολλὴ ἔθιξε τὴν τύχη τῶν ἐπιτα-
χθέντων. Αὐτὸ μοῦ θύμησε ὅτι πρέπει ἐπίκαιρα νὰ
ἐμολογήσωμε παρόμοια φιλοδοξήματα ἀπὸ μέρος
τῶν καλῶν μας συμμάχων Βουργάρων.

Οἱ εὐλογημένοι τόσο πιστὰ καὶ μὲ τὸ παραπά-
νου ἐδιδάχθησαν τὰ γνωστὰ τερτίπια τῶν ἀγάδων,
πού εἶναι νάπορη κανεὶς !

Πληροφορίες ἀπὸ τίς Σαράντα Ἑκκλησιές, τίς
Σέρρες, τὴν Καβάλλα, Διδυμοτείχο, Ὀνζόν-Κιοπροῦ
καὶ ἀπὸ παντοῦ ἐποῦθε ἐπέρασαν καὶ βρίσκονται,
μᾶς λένε ὅτι οἱ καλοὶ σύμμαχοι, πρῶτα κλέβουν ὡς
ἄτομα γιὰ λογαριασμὸν τους, χωρὶς ἐννοεῖται ἀποδεί-
ξεις, καὶ ὕστερα φροντίζουν γιὰ τὸνομα τῆς ἀρχῆς των
νὰ παίρνουν ὅτι βροῦν ἔχι καὶ μὲ δόσεις, ἀλλὰ χον-
δρικὰ, ὥστε σοῦ κλειδῶν τὸ μαγαζὶ σου μὴ γιὰ πάν-
τα καὶ σπένδουν μὲ τὸ κλειδί στὸ χέρι σου καὶ μ'
ἀνοιχτὸ τὸ στόμα.

Καὶ γιὰ νὰ μὴ ἔχη ἡ χονδρική αὐτὴ ἐλάφρωςη
ὅψη κλεψίματος, ἀκολουθεῖ καὶ ἡ ἀπόδειξη. Τὴν
δέχεσαι ; καλὰ. Ἀρνεῖσαι νὰ τὴν πάρης ; τῶς ξύ-
λο, σερμιώνεσαι στὸ φρέσκο καὶ εὐλογεῖς τὸ Θεό, γι-
ατὶ τὴν περισσότερη ζωὴ σου—ἂν εἶσαι μισότριτος ἢ
γέρος—τὴν ἐπέρασες στὴν Τούρκικη ἀθλιότητα καὶ
κακοδαμονία.

Σὲ διώγουν ἀπὸ τὸ σπίτι σου καὶ ξαπλώνουν-
ται αὐτοί, σοῦ παίρνουν τὸ πάπλωμά σου καὶ τὸ σκε-
πιούντι οἱ ἴδιοι, σοῦ κλέβουν τὸ ρούχο σου καὶ ντύ-
νονται αὐτοί, ροφῶν τὸ κρασί σου, καὶ στὸ τέλος
ξεπατώνουν καὶ τὴν τιμὴ σου... ἐπὶ ἀποδείξει.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐλευθερωτὲς τῆς Θράκης καὶ Μα-
κεδονίας καὶ ὁ πολιτισμὸς τους πού θὰ βασιλέψη
στὸν κατακαυμένον τόπο μας.

Μπορῶ νὰ πῶ σὲ πείσμα τῆς «Ἐστίας» ὅτι οἱ
σύμμαχοί μας εἶνε δυσκόλοι τῶν ἀγάδων, γιὰτὶ στὴν
φυγὴ τῶν δεύτερων κυριαρχεῖ ἀκόμα τὸ θρησκευτι-
κὸ μερχαμέτι (ἔλεος).

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Για τὸ ἔξωτερικό φρ. χρ. 12,50.—Για τις ἑπαρχίες δεχόμεστε καὶ τρίμηνες συντρομές (ἰ ἄρ. τὴν τρίμηνιά).—Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ἂν δὲν προπληρώσει τὴν συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο.—Τὰ περασμένα φύλλα που λιοῦνται στὸ γραφεῖο μας διπλὴ τιμὴ.

Βρίσκεται στὴν Ἀθήνα σ' ὅλα τὰ κίβσκια, καὶ στὶς ἑπαρχίες σ' ὅλα τὰ πραχτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Ἔτσι θὰ φᾶν καὶ τὰ σκολειά μας καὶ τὶς ἐκκλησίες μας καὶ τὰ κοινοτικά μας, καὶ στὸ τέλος θὰ φᾶν καὶ ἐμᾶς, γιατί ὀλίγοι θάνεχτοῦν νὰ ζοῦν μὲ διαρκῆ ὑψωμένο γρόνθο στὸ κεφάλι μας.

Φαντάσου ὅτι προχτὲς ἀντὶ νὰ συνορτάζουσαν γιὰ τὰ Γιάνενα, ἔδειραν πολλοὺς πού δὲν ἤθελαν νὰ παραδεχτοῦν ὅτι, ὅπως αὐτοὶ διέδιδαν, δύο μεραρχίες ἱππικοῦ Βουργαρικοῦ κατέλαβαν τὰ Γιάνενα, καὶ ἔχι ὁ Ἑλληνικός ἥρωϊσμός.

Ἄς κλάψουμε ἀπὸ τώρα ὅτι, ἔχουμε νὰ κλάψουμε, ἂν μὴ αὐστηρὴ συμμαχικὴ συνεννόηση ἔξασφαλίσῃ καὶ περιφρουρήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἡ φιλοτιμία, ἡ ὑπόστασις, ἡ εὐγενικὴ ἀνατροπὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀπαραίτητο αἰσθάνεται ἀναγκαῖο γιὰ νὰ ζήσῃ.

ΘΡΑΚΙΚΟΣ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΜΑΒΙΔΗ

Ἡ Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἀπάντων» τοῦ ἀληθινοῦ Μιαβίδη, παρακαλεῖ ὅσους ἔχουν γράμματά του νὰ τῆς τὰ στείλουν στὰ γραφεῖα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Ὁμίλου (4 Λέκκ) γιὰ νὰ δημοσιευθοῦν στὴν ἔκδοσιν. Τὰ γράμματα αὐτὰ θὰ ἀντιγραφθοῦν καὶ θὰ ἐπιστραφοῦν ἀμέσως.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΜΑΣ ΤΜΝΟΣ

Πρωτότυπη, δυνατὴ, τολμηρὴ ὅσο παίρνει, καὶ καὶ συναρπαστικὴ, καθάρια ἑλληνικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἢ ἔμπνευσιν τοῦ κ. Θ. Τρικογλίδη. Μπορεῖ νὰ θελε λίγο περισσότερο δούλεμα τὸ σκίτσο του στὶς λεπτομέρειες, μὰ δὲ σημαίνει τίποτα αὐτό. Ἐμεῖς στὴν ἔμπνευσιν μοναχὰ σταματάμε. Καὶ στὴν ἔμπνευσιν πρέπει νὰ σταματήσῃ καὶ ὁ πῶς δύσκολος τεχνοκρίτης καὶ νὰ σφίξει γκαρδιακὰ τὸ χέρι τοῦ νεαροῦ τεχνίτη, πού ἀκόμα σπουδάζοντας στὴν Καλλιτεχνικὴ Ἀκαδημία τῆς Νέας Ὑόρκης μᾶς δίνει τόσο νωρὶς δείγματα ἀξιοπαρατήρητα τοῦ δυνατοῦ ταλέντου του καὶ τῆς ποιητικώτατης ὁρμῆς του.

Γιατὶ ὁ κ. Τρικογλίδης εἶναι καὶ ποιητής. Καὶ ὡς ποιητὴς εἶδε τὸ μεγάλο Σολωμὸ τὴν ἱερὴ στιγμή πού δραματίζεται τὶς πρώτες στροφές τοῦ «Υμνου εἰς τὴν «Ἐλευθερίαν»

Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ,
σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη
πὸς μὲ βία μετράει τὴ γῆ.

Ἄπ' τὰ κόκκιλα βγαλμένη
τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά,
καὶ σὺν πρώτῃ ἀντρωιωμένη,
χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά.

Προσέχτε τὴν Ἐλευθεριά. Μελετήστε τὴν καὶ θὰ δεῖτε ζωντανεμένη τὴν 95 στροφὴν τοῦ ἀθάνατου Ἵμνου :

Λάμψη ἔχει ὅλη φλογώδη
χεῖλος, μέτωπο, ὀφθαλμός.
Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι
καὶ ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς.

Καὶ τὸ φῶς τῆς πέφτει πλείροσθι σημερινὴ μας Δόξα πού ὁ ζουγράφος ποιητὴς τὴν σὺδολλίζει μὲ τὰ θεωρηχτά μας, τὰεροπλάνα μας καὶ τὸν ἄγρυπνο φρουρό.

Ὁ κ. Τρικογλίδης θὰ τραδήξῃ μπροστά, αὐτὸ σίγουρα μπορεῖ νὰν τὸ προφητέψῃ κανεὶς, γιατί ἔχει δύο χαρίσματα σημαντικά, θέλησιν βουνοῦ καὶ ἀγάπην ἀσθεσθῆ στὴν τέχνη του. Μὲ αὐτὰ τὰ δύο ἐφοδισμένους πῆγε πρὸ τέσσερα χρόνια στὴν Ἀμερικὴ. Πῆγε γιὰ νὰ δουλέψῃ καὶ γιὰ νὰ σπουδάσῃ — πῆγε ναὐτοδημιουργηθεῖ. Εἶναι δηλ. ἀπὸ τοὺς βιοπαλαιστὲς ἐκείνους τοὺς εὐγενικοὺς πού βάζουν ἕνα σκοπὸ στὴ ζωὴ τους, ἕνα σημάδι στὸ δρόμο τους, καὶ τὸ φτάνουσι.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ